

interview

Geloof toon je vooral door daden

Albert Abraham: Afrikaanse evangelist in Nederland

Mieke Kerkhof-Scheenaard

Wat wij toevoegen aan de Nederlandse samenleving? Ds. Albert Abraham hoeft er geen seconde over na te denken. “Warmte in de persoonlijke relaties”, zegt hij. “Dat is voor Nederland het grootste punt. Bij ons komt het niet voor dat iemand zichzelf en zijn gezin vermoordt omdat hij schulden heeft. Wij helpen elkaar. Het individualisme is een groot probleem voor de Nederlandse samenleving.”

Albert Abraham (40) verliet Afrika al op jonge leeftijd om in Europa het evangelie te gaan verkondigen. Hierover droomde hij al vanaf zijn negende jaar. Na omzwervingen en hachelijke avonturen in Afrika en Europa arriveerde hij 14 jaar geleden in Nederland. In Den Haag en Leiden stichtte hij de gemeente *Global Harvest Hour*. Daarnaast is hij de initiatiefnemer van veel sociale hulpverleningsprojecten en is hij voorzitter van de Council of the African Churches in Den Haag. Hij is een man die niet graag over zichzelf spreekt, het enige dat telt is zijn missie in Nederland.

Met zijn activiteiten brengt ds. Albert Abraham in praktijk wat hij zijn gemeenteleden voorhoudt in de zondagse preek bij *Global Harvest Hour* in Leiden. Hij wijst zijn gehoor op de geloofshelden uit Hebreëën 11. “Om je naar zich toe te trekken vraagt God je soms om risico’s te nemen. Kom uit je com-

fortzone en denk net als koningin Esther ‘kom ik om, dan kom ik om’, maar geef nooit op als God je ergens voor roept.”

Verschil

Ik word gastvrij ontvangen in de *Global Harvest Hour* in hartje Leiden. Vanwege de vakantietijd is het er rustig en vandaag ben ik de enige blanke. Na een paar liederen staat een diaken op en spreekt een krachtig gebed uit waarin iedereen wordt opgeroepen zijn zonden hardop te belijden. Daarna bidt hij ook voor de lokale en landelijke overheid en verklaart vervolgens aan alle machten uit de hel dat zij verliezers zijn door luid en duidelijk het volbrachte werk van Jezus op Golgotha te verkondigen. Deze christenen lijken meer dan westerlingen door-drongen te zijn van het besef dat de werkelijke strijd plaatsvindt in de geestelijke wereld. Later, in de preek over de geloofshelden geeft ds. Abraham ook praktische aanwijzingen voor het gezinsleven; hoe ga je om met je kinderen, je man, je vrouw?

Een paar dagen later, op zijn kantoor in Den Haag, vertel ik ds. Abraham dat ik Nederlandse, evangelische diensten maar zelden zie beginnen met zonden belijden. Ds. Abraham verbaast dat niet. “Nederlanders willen vaak niet horen dat zij iets fout hebben gedaan. Ook hebben ze liever niet dat je veel praat over satan en de hel. Maar wij waarschuwen de mensen daar altijd voor. Het evangelie gaat over genade, maar wij moeten ook leren om afscheid te nemen van de zonde. Het is toch geweldig dat wij onze zonden kunnen belijden zodat God ons weer aanneemt? Wij hebben dan kracht om God te prijzen, met schuld in je gedachten kan dat niet.”

Wij hebben méér van onze donkere broeders en zusters te leren dan hulpvaardigheid alleen...

Netwerk

In Den Haag zijn er tussen de 100 en 120 immigrantenkerken. Deze zijn volgens ds. Abraham over het algemeen erg op zichzelf gericht. Het is een soort levenswerk van hem om te proberen de immigrantenkerken onder te brengen in een netwerk. Veertig Afrikaanse kerken zijn al aangesloten bij het netwerk van Haagse Migranten Kerken waarvan Abraham voorzitter is. Gemeenteleiders krijgen er trainingen en de kerken steunen en versterken elkaar door met allerlei activiteiten samen te werken. Abraham hoopt dat het hem zal lukken om ook de immigrantenkerken van andere nationaliteiten onder te brengen in het Haagse netwerk

Die aansluiting is er tot nu toe nauwelijks, behalve met de traditionele kerken, die hun gebouwen aanbieden voor samenkomsten. Maar immigrantenkerken zijn bijna altijd pinkster, baptist of evangelisch en juist ook met die geloofsgenoten willen zij graag contacten leggen. Volgens ds. Abraham lukt dat maar mondjesmaat. Hoe dat komt? "Katholieken en Protestanten zijn van oudsher gewend om met ons om te gaan, vanwege hun zendingsgeschiedenis", zegt Abraham. "Charismatische kerken hebben die traditie niet. Ik merk dat zij vaak aan ons denken in termen van concurrentie. Het is beter dat wij samenwerken in plaats van elkaar als concurrent te zien. Wij hebben elkaar nodig en het laat aan de wereld zien dat de liefde van Christus één maakt."

De dagelijkse praktijk leert ds. Abraham echter, dat het niet gemakkelijk is om als een eenheid op te trekken in Nederland. "Bij nieuwe initiatieven willen Nederlanders er al gauw hun eigen project van maken, in plaats van dat ze met ons samenwerken." Een voorbeeld is de voedselbank in Leiden die ds. Abraham een paar jaar geleden startte. Al snel namen plaatselijke instellingen het over en werd hij buitenspel gezet. "Het geeft niet, de voedselbank is er gekomen, maar het is jammer dat er zo wordt gedacht in Nederland." Verder doet het Abraham pijn dat Nederlanders van immigranten verwachten dat zij zich aanpassen aan de Nederlandse cultuur, maar omgekeerd geen rekening met hen houden. "Dat is moeilijk voor ons".

Sociale programma's

Als je het zou uitdrukken in banen, zijn er alleen al in de Haagse migrantenkerken 317 fulltimers bezig met sociale hulp en dienstverlening en jeugdwerk. Dit blijkt uit het rapport "Gratis en Waardevol" van de stichting Oikos, waarin zij de activiteiten en positie van de Haagse migrantenkerken onderzocht.

Ds. Abraham startte met opvang van verslaafden en daklozen, voedselbanken in Den Haag, Wassenaar en Voorschoten en een soepbus. Daarnaast organiseren de kerken cursussen die gericht zijn op integratie, zoals taallessen en allerlei activiteiten die mensen uit hun isolement halen.

Dit sociale gezicht van de migrantenkerken maakt dat Haagse wethouders en gemeenteraadsleden

anders zijn gaan denken over de wettelijke scheiding van staat en kerk. Men beseft dat de kerken hen veel werk uit handen nemen en geeft subsidie. Ook kreeg ds. Abraham een kantoor bij Stek (Stad en Kerk), een samenwerkingsverband van christelijke instellingen in de stad, en een loket voor de migrantenkerken. Hier kunnen zij terecht met al hun vragen, die vaak te maken hebben met het vinden van onderdak voor hun samenkomsten.

De strenge regels van Nederlandse sociale instellingen ziet ds. Abraham als een van de oorzaken van de vele problemen waarmee immigranten te kampen hebben. "Wie niet aan alle vereisten voldoet, bijvoorbeeld niet de juiste papieren heeft, wordt overal van uitgesloten. Wij willen deze mensen wel helpen. Daarnaast blijkt dat Nederlandse instellingen niet altijd goed weten hoe zij immigranten kunnen helpen. Veel vreemdelingen weten hen trouwens niet eens te vinden. Maar los daarvan zijn veel immigranten ook achterdochtig ten opzichte van alles wat met de overheid te maken heeft. In hun eigen land hebben zij daarmee vaak negatieve ervaringen opgedaan." Door het zo ontstane sociale werk van de migrantenkerken komen mensen van allerlei nationaliteiten, ook Nederlanders, voor het eerst in aanraking met het evangelie. De migrantenkerken tonen hun geloof door hun daden, precies zoals Jacobus in zijn brief opdraagt te doen. En dat werkt aanstekelijk.

Tegenstrijdig?

Terwijl het aantal Nederlandse christenen afneemt, groeit het aantal Afrikaanse christenen in ons land. Het zijn niet langer vooral Nederlandse missionarissen die naar 'donker Afrika' vertrekken maar Afrikaanse christenen die naar Europa komen om ons opnieuw het evangelie bij te brengen. Ds. Abraham is slechts een van die evangelisten. "Er komen er zoveel", zegt hij verdrietig. "Het zou niet nodig moeten zijn, het evangelie is immers hier vandaan naar Afrika verspreid." Eigenlijk vind ik het wel heel apart. Vanuit Nederland vertrekken evengoed nog steeds zendelingen naar Afrika met hulpverleningsprogramma's om de armoede te bestrijden en het evangelie te verkondigen. Maar tegelijkertijd begint een Afrikaan in Nederland met een voedselbank en een soepbus. "Jullie hebben het trouwens makkelijker dan wij", voegt ds. Abraham er nog aan toe. "Vanuit Nederland kom je zo een Afrikaans land binnen om te evangeliseren. Omgekeerd is dat niet zo. Als Afrikaanse evangelist kom je er in Nederland echt niet zomaar in."

Het is beter
dat wij
samen-
werken in
plaats van
elkaar als
concurrent
te zien...